

De ware aard van de jager

Marjolijn Veenstra

Wie zijn die jagers eigenlijk? Is het die vriendelijke buurman met zijn grasmaaier en een praatje over het weer? De man die zijn hond uitlaat, maar ondertussen op zaterdagochtend met zijn geweer de bossen in trekt? Zijn het mensen met liefde voor de natuur? En als je ze aanspreekt tijdens hun jachtpartij? Vinden ze dat dan 'gezellig' of ben je dan ineens een lastpost?

Het zijn vragen die mij en velen met mij steeds vaker bezighouden. En eerlijk gezegd: de antwoorden worden met de dag schrijnender.

Bij De Faunabescherming krijgen we tijdens het jachtseizoen dagelijks telefoontjes van bezorgde burgers. Mensen die zich met recht afvragen in wat voor land we leven als er in dat land nota bene op *ganzen* geschoten mag worden. In het broedseizoen nog wel! Je leest het goed: op het moment dat deze dieren het leven doorgeven aan hun jongen, worden ze legaal uit de lucht geknald. We vechten ertegen met alles wat we in huis hebben.

Maar soms zijn de verhalen die we horen nog gruwelijker dan je je kunt voorstellen.

Een vrouw belde ons op. Ze woont in een bosrijke omgeving en ziet daar regelmatig jagers rondstruinen met hun dodelijke uitrusting. Ze sprak hen eens aan en maakte een foto van hun kenteken. Wat volgde was pure intimidatie. Ze werd bedreigd. Ze wilden haar niet meer zien. Ze moest oppassen voor haar honden. Want – en dit zeiden ze letterlijk – *“We weten waar je woont”*.

Dat is dus het gezicht van sommige jagers: agressief, intimiderend, zich onaantastbaar wanend. Stoerdoenerij met een geweer.

Alsof het om vuilnis gaat...

Maar het verhaal kreeg nóg een huiveringwekkend vervolg. In het bos vond deze vrouw ingewanden van een ree. De jagersterm hiervoor is 'ontweiden': het ter plekke verwijderen van de organen. Alsof het om vuilnis gaat... Maar

tussen de bloederige resten lag ook iets anders: een dode reeënfoetus. Een ongeboren leven, ruw afgebroken. Je denkt nu vast: *dat kan toch niet legaal zijn?* Maar toch, hoe onvoorstelbaar ook, dit is binnen de Nederlandse wet toegestaan. Het is niets minder dan gereguleerd dierenleed. Keihard. Onnodig. Onmenselijk.

Voor talloze mensen in Nederland is het steeds moeilijker te verteren. Ze houden van hun natuur, genieten van het zien van een ree in de ochtendmist, een haas in het weiland. Totdat die stilte wreed wordt verscheurd door een knal. Dan weet je: er is weer een dier dat het niet overleeft. Jagen is niet alleen destructief voor de dieren, maar ook een aanslag op het gemoed van talloze dierenliefhebbers. Het laat een spoor van verdriet en verontwaardiging achter.

En dat, lieve mensen, **is helaas de ware aard van de jager.**

